

[Alfred Jensen.]

magter, som her er sket til skade for landets økonomi og selvstændighed, ligesom det jo heller ikke har været fremmende for forståelsen og handelssamkvemmet mellem alle lande.

Dertil kommer de forbrugsbegrænsende og arbejdsløshedsskabende foranstaltninger, der er fulgt i kølvandet på denne politik. De har heller ikke været af en sådan beskaffenhed, at de har sikret, de har tværtimod modvirket en tilstrækkelig forøgelse af produktion, investering og beskæftigelse, og det har nærmest været en hindring for, at løfterne om økonomisk fremgang og fuld beskæftigelse har kunnet føres ud i livet. Det har præget vor politik, og det har præget vor lovgivning.

Vi er naturligvis opmærksomme på de udtalelser, der er fremsat af stats- og udenrigsministeren det sidste års tid. Vi har ikke overset, at statsministeren er gået ind for, at der skulle føres forhandlinger med det, man kalder østen, for at nå frem til forståelse, aftaler og afspænding, for at skabe et grundlag for nedrustning. Vi har ligeledes mærket os udtalelserne om, at der ikke skulle placeres mellemdistanceraketter her i Europa, og også udtalelserne om, at Danmark ikke skal forsynes med atomvåben. Det er udtalelser og standpunkter, som vi kan tilslutte os, og som vi til enhver tid er parat til at forsvare, ligesom vi har talt for dem på et tidspunkt, da regeringen ikke var særlig opmærksom herpå og ikke var særlig interesseret i at tale herfor.

Når dette er sagt, må vi også gøre opmærksom på, at vi ikke overser, at der til trods for disse udtalelser stadig væk arbejdes på at realisere planerne om en dansk-tysk Østersøkommando, og at der stadig væk arbejdes på at udstyre landet med afskydningsramper for kortdistanceraketter, raketter, som jo er udstyret med atomladning. Disse raketter indebærer en stor fare for det danske folk og for omgivelserne overhovedet, idet disse ladninger jo har en sprængstyrke, der er tre gange så stor som de atombombes, der faldt over Hiroshima og Nagasaki. Sådanne foranstaltninger tjener efter vor opfattelse ikke bestræbelserne for forhandling, men er tværtimod med til at holde spændingen ved lige.

Vi mener, at man må sætte ind for at

sikre afspændingen, sikre en atomfri zone i Europa og sikre aftaler nationerne imellem, således at vi får mulighed for overalt at slå ind på nedrustningens vej. Det, der er brug for i den nuværende situation, er jo ikke alene udtalelser om initiativ og om forhandlinger, men det må også være, at man holder op med at videreføre NATO-politikken på f. eks. oprustningens område. Det må også betyde, at man holder op med at videreføre NATO-politikken på udenrigspolitikens og på handelspolitikens område. Der er brug for nyordninger og nye foranstaltninger her, ligesom der også er brug for skattelettelse og initiativ, der sikrer beskæftigelse, boligbyggeri og øget produktion.

Vi kan ikke se, at der ligger noget sådant i den politik, regeringen har ført, og som regeringen agter at føre fremefter. Vi kan heller ikke se, at sådanne synspunkter er nedfældet i finanslovsforslaget, tværtimod, og derfor må vi igen i år stemme mod det, således som vi har gjort det de foregående år.

Ministeren for Grønland (Lindberg): I anledning af det ærede medlem hr. A. Lynges udtalelser om vilkårene for den private handel i Grønland skal jeg oplyse, at denne handel i løbet af ganske få år har udviklet sig til at omfatte ca. 20 pct. af omsætningen i Grønland.

Den private handel sker fortrinsvis ved byerne, hvor handelsomkostningerne er mindst, og den omfatter næsten udelukkende de luksusbetonede varer, der giver en god avance. For disse varer beregner den kgl. grønlandske handel en vis overpris for til gengæld at kunne holde priserne på livsnødvendige varer nede, og dette forhold giver en fuldstændig risikofri fortjeneste for de private handlende.

For at nævne kun et enkelt eksempel kan jeg anføre, at den kgl. grønlandske handel holder en ret høj pris på chokolade- og sukervarer med det resultat, at op imod halvdelen af omsætningen af disse varer i visse byer er gået over til de private handlende.

Det er urigtigt, at Handelen skulle have indledt konkurrence med de private i form af øget vareudvalg. Udvalget er ens i alle byer i Grønland, uanset at den private handel er koncentreret på ganske få steder. Den forøgelse af udvalget, der er sket i de senere